

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίστρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτσα.

1) Ὁ ἀμνίτης γλιστρίτης Πελοπ. (Καρδαμ.) Συνών. εἰς λ. γλινίτης, γλιστρίτης 1α. 2) Ὁ Σκώληξ ὁ γήινος (Lumbricus terrestris) Πελοπ. (Καρδαμ. Μάν. Ξεχώρ.): Σκάψε τὸ κοπρόχωμα νὰ βγάλῃς καμιά γλιστρίτσα, γιὰ νὰ δολώσωμε τ' ἀδζίστομα (διὰ τὴν σύλληψιν κιχλῶν) Καρδαμ. Ξεχώρ. Συνών. βλ. εἰς λ. γλιστρίτσα 3. 3) Εἶδος πέπονος στρογγύλου καὶ λείου, χρώματος πρασινωποῦ Νάξ. 4) Εἶδος χόρτου Πελοπ. (Μάν.) 5) Τὸ ζυμαρικὸν χυλόπιττα Μακεδ.

γλιστρο τό, Κάλυμν. Κῶς Νίσυρ. Φοῦρν.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ.

Νωπὸς τυρός, ἀπὸ τὸν ὅποιον δὲν ἀπεστραγγίσθῃ ἀκόμη ὁ ὀρός, τὸ τυρόγαλο ἔνθ' ἄν.: Τὸ γλιστροῦ βάλ-λουν δὲ τὰ τυροβόλ-λια, γιὰ νὰ σουρώσῃ ὁ τσίρος του Κῶς. Συνών. ἀνεβατό, ἀπαλη (βλ. λ. ἀπαλός Β2), γλίστρη, γλιστρίτης 2, γλιστρογάλο, στριγγλίσματα, χλωρό, χλωροτύρι.

γλιστροβόλημα τό, Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροβολῶ.

1) Ἀπότομος πτώσις, ὀλίσθησις ἔνθ' ἄν.: Ἔδωκα ἕνα γλιστροβόλημα ἔς τις λαλλοῦδες κ' ἐξαπλώθηκα πέρα περοῦ (λαλλοῦδα = στρογγυλή καὶ λεία πέτρα) Κίτ. Μάν. 2) Μεταφ., ὑπεκφυγή, διαφυγή Λεξ. Δημητρ.

γλιστροβολῶ Λεξ. Δημητρ. γλιστροβολοῦ Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) γλιστροβολάω Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βολῶ, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 243 κέξ.

1) Διαρκῶς, συνεχῶς ὀλισθαίνω ἔνθ' ἄν.: Ἐχουσι ξακονιστῇ τὰ παπούκια μου καὶ γλιστροβολῶ (ξακονιστῇ = λειανθῇ) Κίτ. 2) Μεταφ., ὑπεκφεύγω Λεξ. Δημητρ.

γλιστροβότανο τό, ἐνιαχ. γλιστροβότανου Μακεδ. (Βογατσ. Κοζ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γλίστρα καὶ βότανο.

Εἶδος βοτάνης τῆς ὁποίας τὸ ἀφέψημα θεωρεῖται χρήσιμον διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐλμίνθων ἔνθ' ἄν.

γλιστρογάλο τό, Λειψ. Λέρ.

Ἐκ τῶν οὗς. γλιστροῦ καὶ γάλα.

Νωπὸς τυρός, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν ἀπεστραγγίσθῃ εἰσέτι ὁ ὀρός ἔνθ' ἄν.: Τὸ γλιστρογάλο τὸ σκοτών-νουμ μὲ τὸ χέρι ἢ μὲ τὸν ταράχτη (σκοτώνουν = πιέζουν) Λέρ. Συνών. εἰς λ. γλίστρη, γλιστροῦ.

γλιστροκουμαριά ἡ, ἐνιαχ. γλιστροκουμαριά Ἀλόνν. Εὐβ. (Αἰδηψ. Λιχάς) Μακεδ. (Μεσορ. Σταυρ. Στεφανιν κ.ά.) Σκόπ. Στερελλ. (Ἀνάληψ. Φθιώτ.) γλιστροκουμαριά Θεσσ. (Πήλ. Σκήτ. Τσαγκαρ. κ.ά.) ἀγλιστροκουμαριά Θεσσ. (Ἀγ. Σκήτ. Σωτηρίτσ. κ.ά.) γλιστροκ'μαριά Σάμ. (Ἅγιος Κωνσταντ. Βλαχρ. Μυτιλην.) Στερελλ. (Καρ.) γλιστροκουμαριά Μακεδ.

Τὸ δασικὸν δένδρον Κόμαρος ἡ ἀνδράχλη (Arbutus andrachne) τῆς οἰκογ. τῶν Ἑρεικιδῶν (Ericaceae) ἔνθ' ἄν.:

Ἐχ'μι καὶ γλιστροκουμαριά ἰδῶ Μακεδ. (Σταυρ.) Τ' γλιστροκουμαριά τ'ν κόβουν γιὰ μαχαίρια γιὰ λαβὲς αὐτόθ. || Φρ. Γλιστροῦ σὰν γλιστροκουμαριά (ἐπὶ ἀστάτων ἢ εὐελίκτων Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Συνών. ἀγριοκουμαριά, ἀδραχλινιά, ἀντράκλα (II) 1, ἀντράχλι, ἀντραχλινιά, ἀντραχλοκουμαριά, ἀντραχλοκούμαρος, ἐλαφροκουμαριά, χρυσοκουμαριά.

γλιστροκούμαρο τό, ἐνιαχ. γλιστροκούμαρου Μακεδ. (Σταυρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. κούμαρο.

Ὁ καρπὸς τῆς Κομάρου τῆς ἀνδράχλης, τῆς γλιστροκουμαριάς.

γλιστροκουμαρούδι τό, ἐνιαχ. γλιστροκουμαρούδι Μακεδ. (Σταυρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. κουμαρούδι.

Ἡ μικρὰ γλιστροκουμαριά, ἡ Κόμαρος ἡ ἀνδράχλη.

γλιστρομανίτης ὁ, ἐνιαχ. γλιστρομανίτα ἡ, Πελοπ. (Λιγούρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. ἀμανίτης.

Ὁ ἐδώδιμος μύκης γλιστρίτης, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.

γλιστροπέτρα ἡ, Λεξ. Βλαστ. 481.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. πέτρα.

Λίθος ὀλισθηρός.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγλιστροπέτρα καὶ ὡς τοπων. Ἀλόνν.

γλίστρος ὁ, ἐνιαχ. γλίστρος Ἡπ. (Ἰωάνν.) Μακεδ. (Νέο Σούλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ.

1) Εἶδος ἐλοβίου πτηνοῦ, πιθαν. ὁ κόλυμβος τῶν ἀρχαίων Ἰωάνν. Συνών. βουτηχτάρια, βουτουναριά, κολοβούτι, μπαλουκτσῆς, νταλκίτης. 2) Μέγας κυλινδρικός λίθος, ὁ ὁποῖος σύρεται ὑπὸ τῶν βοῶν κατὰ τὸν ἀλωνισμόν τῶν σταχυῶν Νέο Σούλ.: Ἀντι, ξέρι τὰ βόδια ἔς τοῦ γλίστρον.

γλιστροψαρο τό, ἐνιαχ. γλιστροψαρου Μακεδ. (Δοϊράν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστροῶ καὶ τοῦ οὗς. ψάρι.

Ὁ λιμναῖος καὶ ποτάμιος ἰχθὺς Κυπρίνος ὁ κοινὸς (Tinea vulgaris) τῆς οἰκογ. τῶν Κυπρινιδῶν (Cyprinidae). Συνών. γλινάρι, γλίνι, κυπρίνι.

γλιστροῶ κοιν. γλιστροῶ Πελοπ. (Καρδαμ. Ξεχώρ.) Χίος γλιδτροῶ Μακεδ. (Βρία Χαλκιδ.) γλιστροῦμα Τσακων. (Χαβουτσ.) γλιστράω πολλὰχ. γλιστράου Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Βρύς. Ὁξύλιθ. Στρόπον.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Πελοπ. (Ἀνδροῦς. Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Δάρα Ἀρχαδ. Κοντογόν. Λεντεκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀχαρν. Ἀχυρ.) γλ'ιστροῦ Ἀλόνν. γλιστροῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀγλιστροῦ Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Καστορ. Καταφύγ. Λιτόχ. Μοσχοπότ.) — Λεξ. Κομ. ἀγκλιστροῦ Ἡπ. ἀγλιστράω Ἡπ. (Ἰωάνν.) Πελοπ. (Λάστ.) ἀγλιστράου Ἡπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Πήλ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) γλιστράω Δ. Μαυροφρ., Δοκίμ., 64. 65 γκλιστροῶ Μακεδ. (Δρυμ. Ἐράτυρ. Κοζ.) γλιστροῦ Ἡπ. (Ζαγόρ.) γλιστροῦ Κύπρ.

λιστρῶ Προπ. (Χηλ.) λιστράω Εὔβ. (Αὐλωνάρι.) Προπ. (Μη-
χαν.) λιστράω Εὔβ. (Αὐλωνάρι.) Ἀόρ. γλίστρησα Προπ.
(Ἀρτάκ.) γλίστρηκα Μέγαρ. γλίστρηκα Τσακων. (Χαβουτσ.)
γλίστρησα Εὔβ. (Βρύς.) γλίστρηκα Τσακων. (Χαβουτσ.)

Τὸ Βυζαντ. γ λ ι σ τ ρ ῶ. Διὰ τὴν ἐκ τοῦ * ὁ λ ι σ θ ρ ᾶ ω
παρκαγωγὴν βλ. Β. Φάβ., εἰς Ἑπιστ. Ἑπετ. Φιλοσ. Σχ.
Πανεπ. Θεσσ., 5 (1940), 73 κ.έξ.

1) Ὀλισθαίνω, διολισθαίνω κοιν.: Προσεξε μὴ γλίστρησῃς
κοιν. Γλίστρησε κ' ἔπασσε Πελοπν. (Ἀνδροῦς.) Εἶδα βοή
πάλ' ἐσέ, 'ς τὸ γλίστρησμά πού θά γλίστρησῃ νὰ τοῦ λές
τύφλα! Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἄν γλίστρησῃς, θά πέσῃς τανά-
σκελα Ἑρεικ. Γλίστρωντα, τοῖτατ' καλὰ νὰ μὴ καφτάῃ
(γλίστράει, κοίταξε καλὰ νὰ μὴν πέσῃς) Τσακων. (Χαβουτσ.)
Προσέχον νὰ μὴν ἀγλίστρῶ Μακεδ. (Λιτόχ.) Γλίστρησε σέ
'κεῖν' τὸ ἐρμαδιακὸ τὸ σκαλοῦνι (ἐρμαδιακὸ = καταραμένο,
σκαλοῦνι = σκαλοπάτι) Πελοπν. (Παιδεμέν.) Ἐπορπάτου
τσαὶ γλίστρησα τσ' ἦπασα Κάσ. Κάπου γλίστρουν αὐτὰ
τὰ κινούρια μ' παπούτσια Ἦπ. (Κουκούλ.) Μὴμ πᾶς αὐτοῦ
'ς τὰ ραδιά, θά γλίστρη'ῃς (ραδιά=ἀπόκρημνα μέρη) αὐτόθ.
Τῇ δριχοῦσα δὲ δὴ περυνιάζει ἡ βροχή, γιατί γλίστράει
πάνω 'ς τίς τρίχες της (τριχοῦσα = ποιμενικὴ καπότα ἀπὸ
γιδόμαλλο) Πελοπν. (Ξεχώρ.) Γλίστρησα 'ς τοῦ καλντιρίμ'
κὶ τσακίς'κα (καλντιρίμι = πλακόστρωτο μονοπάτι) Στε-
ρελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) Ἀγλίστρησα σ'ν αὐλὴ κ' ἔσπασα τοῦ
πονδάρ' μ' Μακεδ. (Λιτόχ.) Ἀγλίστρε'σι τοῦ μ'κρό τ'ς θ'χα-
τέρας μ' κ' ἔσκ'σι τοῦ γλέφαρό τ' (γλέφαρο = βλέφαρο =
φρύδι) Μακεδ. (Μοσχοπότ.) Στίβουν μέσα 'ς τ' ἀπτὶ κα-
ρονδόλαδο, νὰ μαλακώσῃ τὸ ἀπτὶ καὶ νὰ γλίστράῃ καλὰ ἡ
φωτὴ Πελοπν. (Βερεστ.) Ἐγλίστρησα τὴ βραδέα δὲ κα-
δούρι (βραδέα = βράδυ, καδούρι = στενωπός) Κορσ. Ἀγλι-
στράει τ' ἄλουγου Στερελλ. (Ἀράχ.) Ἀγλίστρησι κὶ κύ-
λησι κάτου Μακεδ. (Καστορ.) Γυρνοῦντας ἀπ' τοὺν αἰ-Αἰὸ
γκλίστρησι κ' ἔπασιν κὶ στομπουλίξιν τοῦ χέρ' τ' Μακεδ.
(Κοζ.) Γλίστρησε καὶ κόντεψε νὰ σκοτωθῇ Εὔβ. (Βρύς.) ||
Φρ. Γλίστρε ἡ γλῶσσα του (διὰ τὸν ἐκτρεπόμενον εἰς ἀπρε-
πεῖς ἐκφράσεις) Θράκ. (Αἶν.) Γλίστρησε ἡ γλῶσσα του
(ἐξεστόμισέν τι ἀκουσίως) Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. Γλι-
στρίδα ἦφασε καὶ γλίστρε ἡ γλῶσσα του (διὰ τὸν συνεχῶς
ὀμιλοῦντα). Φέξε μου καὶ γλίστρησα ἡ Φῶτα μου καὶ γλί-
στρησα (ἐπὶ ἐπικειμένης περιπετειᾶς ἡ κινδύνου ἀποτυχίας,
οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ εἰρωνικῶς) σύνθηθ. Φέξι μ' κὶ γλίστρησα
(ὁμοίως) Εὔβ. (Στρόπον.) Πιάστε με, γιατί' ἐγλίστρησα (ὁ-
μοίως) σύνθηθ. Σιγὰ κ' ἐγλίστρησα (ὁμοίως) Πελοπν. (Γαρ-
γαλ.) Ἐχε γεῖα κ' ἐγλίστρησα (ἐπὶ ὑποστάντος ἀτύχημα)
Χίος. Γλίστράω σάν τὸ χέλι (ἐπὶ τῶν εὐελίχτων, τῶν ἐπιτυγ-
χανόντων νὰ ὑπεκφεύγουν κατὰ τὰς δυσκόλους περιστάσεις)
σύνθηθ. Σὰν τ' ἀχιόλ-λι γλίστρε (ὁμοίως) Κῶς (Πυλ.) ||
Παροιμ.

Ἐγλίστρησε ὁ τέτσερης καὶ ἤρε το καπάκι
(ἐπὶ συμπτώσεως κακῶν χαρακτήρων) Ἰων. (Σμύρν.) Συν-
ων. παροιμ. Ἐκ ὕλησε ὁ τέτσερης καὶ βρεῖ κ' ε
τὸ καπάκι. Δὲν εἶναι πού γλίστρε, παρὰ σοῦ λὲν καὶ
τύφλα (διὰ τοὺς ἀτυχήσαντας καὶ ἐπικρινόμενους ὑπὸ τῶν
ἄλλων) Θήρ. || Ἄσμ.

Ρῖξι νιρὸ 'ς τὴν πόρτα σου, νὰ διὰβον νὰ γκλίστρησον,
νὰ βρῶ 'φουρμὴ 'π' τ' ἀδέρφια σου νὰ 'ρθῶ νὰ σὶ φιλήσου
Μακεδ. (Κοζ.)

Δὲν τοῦ θέλον τ' ἀχιλάκι | καὶ γλίστρε 'π' τοῦ σκου-
τιλάκι
Θράκ. (Αἶν.)

Ἦταν ἡ μέρα βρουχιρὴ κ' ἡ νύχτα χιουνισμένη
κὶ γλίστρησα κὶ ἔπασα κὶ χύθ'κὶ τοῦ μιλάνι
Μακεδ. (Γρεβ.)

Ἐκαμα καὶ τὸν καλὸ μου | βράκα καὶ ποκαμισάκια
κὶ ἀπὸ τὴν πολλὴ χαρὰ του | λίστρησε κ' ἔπασσε
κάτου

Προπ. (Χηλ.)

Ἡ μάννα μ' τσι-γ-ἡ μάννα σ' πηγαῖνα 'ς τοῦ καμ-
πούδ'
τσι γλίστρησι-γ-ἡ μάννα σ' τσ' ἔπασι πᾶ 'ς τ' ἀγ-
γούρ'

(καμποῦδ' = μικρὸς κάμπος) Λεσβ. β) Μεταφ., ὑπεκφεύγω,
διαφεύγω σύνθηθ.: Πάλι γλίστρησε (= διέφυγε). Καὶ τοῦ-
τη τὴ φορὰ μᾶς γλίστρησε σύνθηθ. Πρέπ' νὰ γλίστρεῖς
ἀπὸν κὰτ' τέτσια Στερελλ. (Ἀχυρ.) Τήρα νὰ γλίστρη'ῃς ἀπ'
αὐτὴν τ'μ παρῆα αὐτόθ. Τὸ 'βαλε 'ς τὴν ἀρέα καὶ μου γλί-
στρησε (τὸ 'βαλε 'ς τὴν ἀρέα = ἔφυγε τροχάδην) Ὁθων.
Συνών. λ α σ κ ᾶ ρ ω, ξ ε γ λ ι σ τ ρ ῶ, ξ ε λ α σ κ ᾶ ρ ω,
ξ ε φ ε ὕ γ ω. 2) Ἐμπίπτω εἰς παγίδα Εὔβ. (Ἀγία Ἀνν.)
3) Εἶμαι ἡ καθίσταμαι ὀλισθηρός, ἐπὶ τόπου κοιν.: Ἐδῶ
γλίστράει τὸ μέρος. Ἐβρεξε καὶ γλίστράει ὁ τόπος κοιν.
Εἶναι ἀλειμμένα ἀλειμμα αὐτὰ τὰ ξύλα κὶ γλίστρουν Σκόπ.
Ἄμα πέση λάδι 'ς τὴν ἄσφαλτο, γλίστράει Ἀθῆν. 4) Στιλ-
βῶ, λαμπρύνω, γ γ α λ ῖ ζ ω Λεξ. Πόππλετ.

γλιστρωτὰ ἐπίρρ. Λεξ. Βάιγ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ ι σ τ ρ ω τ ὁ ς. Ὁ τύπ. καὶ εἰς Σομ.
Κατὰ τρόπον ὀλισθηρόν.

γλιστρωτὸς ἐπίθ. Λεξ. Βάιγ. γλίστρουτὸς Εὔβ. (Βρύς.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ λ ῖ σ τ ρ α καὶ τῆς παρκαγωγ. κατὰ λ.
-ω τ ὁ ς. Ὁ τύπ. καὶ εἰς Σομ.

Ὁ ὀλισθηρὸς ἐνθ' ἄν.: Εἶναι γλίστρουτὸ τὸ μέρος 'πο-
τσεῖ Εὔβ. (Βρύς.)

γλίτσα ἡ, σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν.) γλίτσα Σάμ.
ἀγλίτσα Κέρκ. (Αὐχίον. Καρουσ. Περούλ.) γλίτσα Ἀδραμ.
'Αμοργ. Βιθυν. (Κίος) Δαρδαν. Ἦπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Μά-
δυτ. Τσακίλ.) Ἰμβρ. Κέρκ. Λέσβ. (Πολυχνίτ. κ.ά.) Μακεδ.
(Χαλκιδ.) Πελοπν. (Βαλτεσιν.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Σα-
μοθρ. Χίος (Πισπιλ.) — Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 850—
Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλίσ-σα Κάσ. γλίτσα Σῦρ. Τῆν. γλίντσα
'Αμοργ. Ἀστυπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ.ά.) Καππ. (Σινασσ.)
Κάρπ. Κάσ. Πελοπν. (Καλάμ.) Σκόπ. Τσακων. (Χαβουτσ.)
— Λεξ. Περίδ. Αἶν. Βυζ. Βλαστ. 401. 455 Πρω. Δημητρ.
γλίτσα Μακεδ. (Καστορ.) σγλίντσα Ζάκ. γλίζ-ζα Χίος γρίν-
τσα Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν.) γρίντσα Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν. Χαλδ.)
ὀγλίτσα Κάρπ. γλίσπρα Θράκ. (Μυριόφ.) γλότσα Κάρπ.
γλιάτσα Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐξ ἁμαρτ. ἀρχ. ἡ Ἑλληνιστ. γ λ ῖ σ σ α, διὰ τὸ ὅπ.
πβ. Ἡσύχ. «γλίξ' κόλλα», «γλιττόν' γλοιόν». Εὐσταθ. 1560,
36 «λουτρὸν μέντοι μοναχῶς, τὸ ἀπόλουμα βαρυτόνως· ὁ
γλιττόν ἄλλοι φασίν» καὶ Μ. Ἐτυμ. εἰς λ. γ λ ι σ ᾱ ς.

1) Τὸ διὰ βρασμοῦ ζωικοῦ λίπους λαμβανόμενον εἰς ὕγραν
ἢ στερεάν κατάστασιν λίπος Λεξ. Δημητρ. Συνών. βλ. εἰς λ.
γ λ ῖ ν α 4. 2) Βλέμμα, οὐσία κολλώδης, γλοιώδης πολλαχ.:
'Ἡ γλίτσα τῆς θάλασσας (ὁ ἐπὶ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης
γλοιώδης πηλός) Πάτρ. Ἡ γούρνα τ' εἶναι γούλο γλίτσα καὶ
βρώμα Θράκ. (Τσακίλ.) Οὐλο γλίτσα εἶναι οἱ πέτρες 'ς τὸ
περίαλο Βιθυν. (Κίος). Τὸ μυξινάρι εἶναι γλιτσερό, ἔχει πολ-

